

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

III. Illum usum apud Hispanos ex Gallia propagatum fuisse vero simile est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

CAPVT X.

Synopsis.

I. In Hispaniis quoque Regis assensus adhibebatur in electionibus Episcoporum jam inde à temporibus Recaredi Regis. Duorum aut trium designatio fiebat, ex constitutione Concilij Barcinonensis in Hispania Tarraconensi. Quod petium ex suspicacibus gentis illius animis.

II. Synodus Toletana quarta canonicum electionum ordinem discrete restituit. Sed non exclusit aperte interventionem regiam. Quod probatur variis argumentis ex illa antiquitate.

III. Illum usum apud Hispanos ex Gallia propagatum fuisse vero simile est.

IV. Reges Hispani indulgentiam Concilij verterunt in merum imperium, & plenum jus electionum statim ad se traxerunt. Probatnr ex canone sexto Concilij duodecimi Toletani, qui explicatur.

V. Garfias Loaisa notatus, qui sensum istius canonis in diversum trahit. Hallucinationis hujus viri origo indicatur.

ADDITIO.] Duodecimo seculo illud tantum invaluerat in Hispania ceteri ut electio Episcopi celebrari non possit absque consilio & assensu Regis. Sed id quoque sustulit Petrus primus Rex Aragonum. Jusse tamen ut postquam electio facta fuerit, electus Regi presentetur in signum regie fidelitatis. Quod ab Innocentio tertio confirmatum est.

I. ANTEQUAM ad ulteriora progrediamur, non alienum erit ab instituto de consuetudine quæ invaluerat in Hispaniis post receptam à Recaredo Rege catholicam fidem paucis differere. Eam nobis insinuat canon tertius Concilij habiti anno Recaredi XIV. & Christi DCCXC. ab Episcopis Tarraconensis provincie, in urbe Barcinonensi, in Ecclesia sanctæ Crucis: quæ quidem ab usu Regum nostrorum non abhorrebat. Permittebatur scilicet, juxta canones, electio libera clero & plebi, & judicium integrum Metropolitanò & coepiscopis. Attamen regius quoque assensus intercedebat, qui designatur in canone illo per sacra regalia, id est, sacras literas regias; quarum rationem haberi prohibet si laicos, omisso tempore à canonibus præstituto, ad episcopatum statim proveli mandent; etiam si consensu cleri ac plebis & Pontificum electio assensioque accesserit. Quod in eo canone subjungitur de duorum aut trium designatione, quos consensus cleri & plebis elegerit, non est petium ex lege Iustiniani, qua Hispani non tenebantur, sed ex prudentia Episcoporum ingenio provincialium accommodata, quæ trium eligendorum formam desiderabat. Ex Leonis primi præscripto à Metropolitanò is aliis preferendus erat qui majoribus juva-

retur meritis & studiis. Sed huic Concilio placuit ut negotium forti committeretur, quod tantum ad provinciam Tarraconensem pertinet. Ita tamen ut duobus aut tribus, quos aut consensus cleri & plebis elegerit, Metropolitanò judicio ejusque coepiscopis presentatis, quem fors, præcunte Episcoporum jejuniò, Christo Domino terminante monstraverit, benedictio consecrationis adcumulet. Ea est provincia illius indoles, etiamnum hodie, ut suspecta habeant hominum judicia; ideòque magistratum municipalium electiones non ordinis aut plebis judicio, sed forti committere solent. Quod institutum quoque fuit ad tollendas, quæ ex repulsa oriri solebant, graves inimicitias apud homines injuriarum impatientes.

II. Ceterum synodus Toletana quarta à Sifenando Rege ex omnibus Hispaniarum provinciis congregata anno DCXXXIII. disertis verbis canonicum ordinem in Episcoporum electionibus restituit can. XIX. Sed nec ille deinceps sacerdos erit quem nec clerus nec populus proprie civitatis elegerit, vel auctoritas Metropolitanò vel comprovincialium Sacerdotum assensu exquisivit. Quibus verbis non excluditur aperte regie voluntatis interventio; per quam præficiabantur sedibus episcopalibus illi quos auctoritate sua Rex foveret, ut patet ex Braulionis Cæsaraugustani epistola ad Isidorum Hispalensem, quæ eum rogat ut suggerat Regi quatenus metropolitanæ Tarraconensi Ecclesiæ illum præficiat cujus doctrine sanctitas ceteris sit vite forma. Isidorus respondet, Regi manere incertum ubi certius convectat animum. Quæ testimonia citat Loaisa in Notis ad Concilium Toletanum duodecimum. Quibus addi potest illustris locus Iuliani Toletani in expeditione Vvambæ Regis. Loquens enim de Ranimiro contra jus in episcopatum Ne-mausensem evecto ait: In ejus electione nullus ordo attenditur, nulla Principis vel Metropolitanò definitio præstolatur.

III. Illum usum apud Hispanos ex Gallia propagatum credere par est. Quippe cum Hispanicæ Ecclesiæ illa tempestate uterentur codice canonum qui, præter veteres, continebat etiam Gallicanos, (ut patet ex antiqua collectione quam propediem in lucem daturi sumus cum aliis veteribus collectionibus tum Græcis tum Latinis) faciles fuerunt Hispani in admittendo assensu regio, qui decretus erat in Concilio Aurelianensi.

IV. Sed statim Concilij indulgentiam verterunt in merum imperium, & ad se jus electionum plenum Reges Hispaniarum traxerunt. Quod discimus ex canone sexto